

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15 — 'Εν δὲ ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς, Δωμ. 1. Ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ

Βαρεῖά κυποῦν τὰ σήμαντρα τῆς ἐκκλησίας
Καὶ σιωπᾷ ὁλόκληρη ἡ οἰκουμένη·
Τοῦ κόσμου σήμερα σταυρώνει' ὁ Μεσσίας
Καὶ εἶν' ἡ φύσις ὅλη σκυθρωπῇ, θλιμμένη.
'Απὸ τὸ γένος τῶν ἀνδρῶν οἱ ποῖοι κί ο τίδες
Τολμοῦν νὰ γίνουν τοῦ Θεοῦ οἱ σταυρωτίδες.

'Α! τὸν κανάγια, τὸν προδότη ἐκεῖνο Γιούδα
Πόση στὸ δάσκαλο ἔδειξε ἀγνωμοσύνη!
Γιὰ δέκα μόνο, ἄς εἶναι καὶ τριάντα σκοῦδα
Τὸ Αὐτρωτὴ τοῦ κόσμου στοὺς Ἑβραίους δίνει
Μὰ τέτοια βαγαπόντικη δωροδοκία
Οὐτ' ὑπουργός μας δὲν θὰ κάνῃ στὴ θρησκεία...

'Επιασαν τὸ Χριστὸ οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι...
Καὶ τὸν περίπαιζε τὸ βρωμερὸ ἀσκέρι!...
Δὲ φταίει κανεὶς, μονάχα ὁ Χριστὸς μας φταίει
Ποῦ δὲν ἐσῆκωνε τὸ ἅγιό του χέρι
Καὶ ν' ἀρχινοῦσ' ἀπ' τὸν Καϊάφα ὡς τὸν Πιλάτο
Φράπ εἰς τὸν ἕνανε, πάρτον τὸν ἄλλον κάτω.

Μόνο στεκότανε κι' ὁ ἕνας τὸν ἐφτοῦσε,
'Αλλος μὲ ξύδι ἔτρεχε νὰ τὸν ποτίσῃ,
Τρίτος ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ φοροῦσε,
Κ' ἕνας ἀκόμα ἐτόλμησε νὰ τὸν ῥαπίσῃ!
'Α! Ἰησοῦ μου! μὰ τὴ μαγικὴ μορφή σου
Μόνο Θεὸς θὰ εἶχε τὴν ὑπομονή σου.

Καὶ ὕστερα ἐπῆγαν νὰ τὸν καθηλώσουν
Εἰς τὸ σταυρὸ του ἀπάνω τὸ λαοσωτήρα
Καὶ μιὰ λογχιὰ εἰς τὴν καρδιά του νὰ τοῦ δώσουν...
'Απ' τὴν πληγὴ του ἐκείνη, ἀπάνω στὴν πορφύρα
Καὶ στὸ στεφάνι ἐτινάχτη λίγο αἷμα...
'Α! μοναχὰ ὁ θεὸς φοράει τέτοιο Στέμμα...

Κι' αὐτός!!! τὴν ὥρα ποῦ θέλε νὰ ξεψυχήσῃ
Καὶ βλασφημιὰ καθεὶς περίμενε ν' ἀκούσῃ
— Πατέρα μου, τὸν ἄκουσαν νὰ ψιθυρίσῃ
'Αφες αὐτοῖς οὐκ οἶδαςι γὰρ τί ποιοῦσι
Χριστέ! καθὼς ἐθαύμασα τὴ σταύρωσί σου
Πιστεύω, ναί, πιστεύω τὴν ἀνάστασί σου.

Σαμουήλ.